

РЕШЕНИЕ

№. 638

гр. София, 01.02.2013 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ - ГРАД, Шести касационен състав, в публично съдебно заседание на единадесети януари през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова
ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова
Вяра Русева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и прокурор БАЛЕВ, като разгледа **КНАХД № 8718** по описа за **2012** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Нова Броудкастинг Груп“ АД срещу решение от 27.06.2012.г по НАХД № 21040/11 г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия – 108 състав с което е потвърдено наказателно постановление (НП) №87/25.10.2011 г., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което на „Нова Броудкастинг Груп“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за извършено нарушение на чл.17, ал.2 вр. с чл.10, ал.1 т.4 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ и е осъдена „Нова Броудкастинг Груп“ АД на осн. чл.189, ал.3 НПК да заплати направените по делото разноски в размер на 90 лв., както 5 лв. за служебно издаване на ИЛ .

В касационната жалба се навеждат подробни доводи за неправилност на обжалваното решение, като постановено при нарушения на материалния закон- касационно основание по чл.348, ал.1 т.1 от НПК . Твърди се, че с излъчения репортаж не е нарушен принципа за защита на личната неприкосновеност на гражданите. Позовават се на Решение на Конституционния съд в което се приема, че интимната сфера на гражданите включва освен личен живот и измерението „лично достойнство“. Именно интимната сфера била защитена като „лична неприкосновеност“. Сочи се, че с оглед характера и функциите на медиите, и предвид че милиони хора

загиват във „войната по пътищата“ навлизането в частното пространство на едно лице е допустимо. С оглед практиката на Европейския съд по правата на човека, публичните личности се ползвали с по-ниско ниво на зачитане неприкосновеността им на личен живот. Не ставало ясно и на коя дата е извършено нарушението. Излагат доводи, че първоинстанционният съд незаконосъобразно е осъдил жалбоподателя да заплати разноски. Моли да се отмени решението и да се отмени НП.

Ответникът, чрез процесуалния си представител моли жалбата да се остави без уважение, а решението да се остави в сила като правилно и законосъобразно.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 27.06.2012.г по НАХД № 21040/11 г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия – 108 състав е потвърдено наказателно постановление (НП) №87/25.10.2011 г., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което на „Нова Броудкастинг Груп“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за извършено нарушение на чл.17, ал.2 вр. с чл.10, ал.1 т.4 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ и е осъдена „Нова Броудкастинг Груп“ АД на осн. чл.189, ал.3 НПК да заплати направените по делото разноски в размер на 90 лв. по сметка на СРС, както 5 лв. за служебно издаване на ИЛ .

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля [REDACTED], приел е заключение на СТЕ, както и писмените доказателства представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че атакуваното наказателно постановление следва да се потвърди, тъй като дружеството-жалбоподател е извършило от обективна страна състава на вмененото му нарушение, при съставянето на акта и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на

решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон. Касаторът оспорва приложението на материалния закон.

Съобразно чл.220 АПК касационната инстанция възприема установена от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Настоящата касационна инстанция споделя направените от първоинстанционния съд правни изводи, че е осъществен състава на административното нарушение, посочено в обжалваното наказателно постановление.

Според чл.17, ал.2 от ЗРТ доставчиците на медийни услуги са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл. 10, като в конкретният случай се касае за нарушение установения в чл.10, ал.1 т.4 ЗРТ принцип на защита на личната неприкосновеност на гражданите. Независимо от твърдените в касационната жалба по-големи права на журналистите в подобни ситуации относно навлизане в личното пространство на гражданите, настоящият съдебен състав намира, че безспорно с излъчения репортаж е нарушен принципа на лична неприкосновеност на сниманите лица. От съдържанието на процесния запис може да се направи обоснован и категоричен извод, че лицата не желаят да бъдат снимани. Законът категорично забранява доставчиците на медийни услуги да допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципа на защита на личната неприкосновеност. Това нормативноустановено правило следва да бъде съобразено и съответно приложено във всеки отделен разглеждан случай. Административнонаказващият орган /АНО/ е преценил, че с излъчения репортаж необосновано и незаконосъобразно е засегнато личното пространство на заснетите лица. Тази преценка е правилна. Личната неприкосновеност, както правилно отбелязва първоинстанционният съд включва широка гама от блага които следва да се защитят, тоест не само интимната сфера на гражданите както сочи касационният жалбоподател. В конкретният казус не е налице разумен баланс на преследваната цел и степента на нарушаване правото на личен живот. Журналистическа етика изисква да се зачита личното достойнство на хората. Затова и, предвид реакцията на заснеманите лица в създадената ситуация съдът прави извод, че жалбоподателят е надхвърлил законово определените граници. Настоящата инстанция намира, че съставът на административното нарушение, за което е санкциониран телевизионният оператор е осъществено. Неоснователни са

доводите на касационния жалбоподател, че не е установено на коя дата е извършено нарушението. Видно от АУАН и от НП ясно е визирано, че това е 25.04.2011г. С оглед изложеното, съдът намира, решението на СРС в частта с която е потвърдено оспореното НП е правилно, законосъобразно и обосновано.

Неоснователни са и доводите, че в настоящото производство не се дължат разноски по допуснатата СТЕ. Цитираното ТР № 2 от 3.06.2009г. на ВАС касае прилагането на чл. 143, във връзка с чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс. Настоящият случай обаче е друг. Първоинстанционният съд е допуснал изслушване на СТЕ при депозит в размер на 90 лв. от бюджета на съда. Съгласно т.1 и т.2 буква а) от **ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ № 3 ОТ 08.04.1985 Г. ПО Н. Д. № 98/1984 Г., ОСНК НА ВС** по делата от административнонаказателен характер за призоваване на свидетели и вещи лица страните не внасят предварително разноски, като съдът с решението си е длъжен да се произнесе на коя от страните възлага разноските по делото, като при потвърждаване или изменяване на наказателното постановление съдът осъжда нарушителя да заплати на държавата направените разноски;

По изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - VI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.06.2012.г по НАХД № 21040/11 г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия – 108 състав

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

Р Е Ш Е Н И Е

27.06.2012 г. гр. София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ,
108 състав, в публично заседание на двадесет и седми юни през
две хиляди и дванадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИРОСЛАВ ГЕОРГИЕВ

при участието на секретаря Ивона Мойкина, като разгледа докладваното от съдията НАХД № 21040 по описа за 2011 година, за да се произнесе взе предвид следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО Е ПО РЕДА НА ЧЛ. 59 И СЛ. ОТ ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Нова Броудкастинг груп“ АД срещу наказателно постановление /НП/ № 87/25.10.2011 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което, на основание чл. 126, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/, за нарушение на чл. 17, ал. 2 вр. чл. 10, ал. 1, т. 4 ЗРТ, на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева.

С жалбата се твърди за нарушение на чл. 42, т. 3 и 4 и на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН – неяснота за датата на деянието, което предполага невъзможност за позоваване на давност; твърди се, че деянието не представлява нарушение и се излагат доводи, че под лична неприкосновеност се има предвид интимната сфера на гражданите, като в случая надделял общественият интерес и е следвало да се предостави информация за случилото се. Моли за отмяна на НП.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата по съображенията в нея и доводи в писмен вид. Моли НП да бъде отменено.

Административно наказващият орган (АНО), чрез своя процесуален представител, оспорва жалбата. Излага съображения в писмени бележки. Моли съда да потвърди обжалваното НП.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 16.06.2011 г. в СЕМ са постъпили, изпратени от Софийска градска прокуратура материали – жалба за нарушена лична неприкосновеност и CD. Св. [REDACTED] – старши експерт в СЕМ извършила проверка, като прегледала съдържанието на диска. Прегледала съдържанието на файл "NTV 25.04.11_h 19.10 agres.rep", съдържащ се в папка "NTV extra". Установила, че файлът представлява видеозапис, от който се вижда как репортер посещава болница в Симеоновград във връзка с настъпило тежко ПТП, иска да получи информация от майката и бащата на лицето, за което се е считало, че е причинило ПТП, същите са заснети, като при заснемането заявили следното: „Излезте навън; моля ви се, оставете ни, нали казах стига; достатъчно, приберете се; махнете микрофона, моля ви се, оставете ни, махнете микрофона и се махайте". Свидетелят констатирала, че записът е излъчен от доставчика на медийни услуги - „Нова Броудкастинг груп" АД по Нова телевизия в емисия „Календар" на 25.04.2011 г. в 19:10 ч. записала репортажа на магнитен носител от електронната страница на Нова телевизия.

Св. [REDACTED] преценила, че лицата от записа са заснети въпреки тяхното изрично несъгласие и предаването е създадено и разпространено от дружеството – доставчик на медийна услуга при нарушаване на личната им неприкосновеност, което счела за нарушение на чл. 17, ал. 2 вр. чл. 10, ал. 1, т. 4 ЗРТ и съставила срещу него акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 111/17.08.2011 г., предявен на пълномощник на същото. В акта възпроизвела текстовото съдържание на записа.

Въз основа на АУАН е издадено и атакуваното НП № 87/25.10.2011 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което, на основание чл. 126, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/, за нарушение на чл. 17, ал. 2 вр. чл. 10, ал. 1, т. 4 ЗРТ, на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева.

Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

Със заповед № 91/29.10.2010 г. на председателя на СЕМ св.

[REDACTED] е оправомощена да съставя АУАН за нарушения по ЗРТ.

Заключението на допуснатата техническа експертиза сочи, че в изследваните два броя дискове има два файла – единият озаглавен "NTV 25.04.11_h 19.10 agres.rep", е запис на предаване на Нова телевизия, а другият – "Video_2011-08-10_121757.WMV", представлява запис от интернет сайта на

Нова телевизия. Съгласно заключението съдържанието на двата записа е идентично, като на файла с наименование "Video_2011-08-10_121757.WMV" има допълнително съдържание. Текстовото съдържание на двата записа е възпроизведено в експертизата, като в същото се съдържат реплики на заснетите лица: „Излезте навън; моля ви се, оставете ни, нали казах стига; достатъчно, приберете се; махнете микрофона, моля ви се, оставете ни, махнете микрофона и се махайте”.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Приетата от съда фактическа обстановка по делото се установява от показанията на св. [REDACTED], като и от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК, които съдът кредитира изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда. Съдът изцяло цени показанията на свидетеля, тъй като същите са непротиворечиви и достоверни, подкрепени от писмените доказателства по делото. Съдът единствено не кредитира твърдението, че репортер на друга телевизия – БТВ се е вижда на записа, доколкото се установява, че е бил репортер на Нова телевизия, като приема заявеното от свидетеля за техническа грешка.

Кредитира напълно заключението на техническата експертиза, което намира за пълно, обективно и съответно на другите доказателства по делото. От него се установява текстовото съдържание на файловете и в двата диска, от което е видно, че заснетите лица многократно изразяват нежелание да бъдат снимани. Веществените доказателства – 2 диска кореспондират с другия доказателствен материал и съдът ги възприема напълно.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

При разглеждане на дела по оспорени НП районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността, т.е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие (право и задължение) съдът служебно констатира, че АУАН е издадено изцяло в съответствие с изискванията на чл. 42 ЗАНН, както и НП е съобразено изцяло с разпоредбите на чл. 57, ал. 1 ЗАНН, издадено е от компетентния за това административен орган, при спазване на процесуалните правила за това.

Неоснователни са възраженията за неяснота относно датата на нарушението, доколкото е видно от съдържанието на АУАН и НП същата е конкретно и ясно визирана.

По съществуващото на спора:

Според чл. 10, ал. 1, т. 4 ЗРТ, при осъществяването на своята дейност доставчиците на медийни услуги се ръководят от принципа за защита на личната неприкосновеност на гражданите.

От своя страна чл. 17, ал. 2 ЗРТ задължава доставчиците на медийни услуги да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл. 10.

Правото на лична неприкосновеност е прогласено от Конституцията – чл. 30, ал. 1. Чл. 32, ал. 2 от Конституцията предвижда, че никой не може да бъде следен, фотографиран, филмиран, записван или подлаган на други подобни действия без негово знание или въпреки неговото изрично несъгласие освен в предвидените от закона случаи.

„Нова Броудкастинг груп“ АД е доставчик на медийни услуги. Видно от доказателствата, на 25.04.2011 г. е създаден и излъчен по Нова телевизия с доставчик на медийната услуга дружеството – жалбоподател процесния запис. От съдържанието на същия се установява, че заснетите лица многократно изразяват категорично несъгласие да не бъдат заснемани и записвани. Естеството на казаните от тях реплики несъмнено сочи, че те не желаят да бъдат записвани и снимани.

В този смисъл, съдът намира, че те са заснети и записани при драстично нарушаване на тяхната лична неприкосновеност и в нарушение на задължението по чл. 17, ал. 2 вр 1л. 10, ал. 1, т. 4 ЗРТ. Съдът категорично не приема възраженията в жалбата, че с деянието не е нарушена личната неприкосновеност на лицата, тъй като под такава неприкосновеност се разбира интимната сфера на гражданите. Личната неприкосновеност не се изчерпва само с интимния живот на хората, а включва много по – широка част от блага, която също подлежи на защита. Неоснователен е и другият довод - че в случая репортерът е надделял общественият интерес и е следвало да се предостави информация за случилото се. Видно е, че така направения видеозапис не касае конкретно информация за настъпило събитие и в този смисъл съдът не намира, че с създаването му и излъчването му доставчикът на медийната услуга е действал в интерес на обществото с оглед предоставянето на информация.

Неизпълнението на задължението по чл. 17, ал. 2 ЗРТ е въздигнато в нарушение от санкционната норма на чл. 126, ал. 1, ЗРТ и за него е предвидено, че на доставчиците на медийни

услуги се налага имуществена санкция от 3 000 до 20 000 лева.

Така, при така установените факти, съдът намира, че дружеството жалбоподател е извършило от обективна страна състава на вмененото му нарушение.

Деянието е съставомерно от **обективна** страна, като с оглед обстоятелството, че е ангажирана административнонаказателната отговорност юридическо лице, доколкото се касае за обективна отговорност, не следва да се обсъжда въпроса за субективната страна на деянието.

Разпоредбата на чл. 28 ЗАН дава възможност на АНО при наличието на маловажен случай на административно нарушение да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание, като с тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНК НА ВКС излезе със становище че изразът в закона "може" не обуславя действие при "оперативна самостоятелност", а означава възлагане на компетентност и АНО е длъжен да приложи тази привилегирована разпоредба. Същото решение посочва, че в случаите, когато това не е сторено от АНО, а са налице предпоставките за това, то налице е основание за отмяна на наказателното постановление, поради издаването му в противоречие със закона. Съдът, обаче, намира, че маловажност не е налице в случая, доколкото случаят разкрива драстично нарушаване на личната неприкосновеност на гражданите, за което говори и многократното несъгласие на заснетите лица да бъдат заснемани и записвани.

ЗА ВИДА И РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО:

За деянието чл. 126, ал. 1 ЗРТ предвижда за юридическите лица - доставчици на медийни услуги, имуществена санкция от 3 000 до 20 000 лева. Наложена е имуществена санкция в минимален размер, поради което за съда не съществува възможност да измени обжалваното НП, като намали размера ѝ.

ЗА РАЗНОСКИТЕ:

С оглед предписанията на чл. 84 ЗАНН вр. чл. 189, ал. 3 НПК, както и предвиденото в Тълкувателно решение № 3 от 8.IV.1985 г. по н. д. № 98/84 г., ОСНК на ВС, предвид крайния изход на производството, жалбоподателят „Нова Броудкастинг Груп“ АД следва да бъде осъден да заплати направените разноски в размер на 90 лева – за възнаграждение на вещо лице и, на основание чл. 190, ал. 2 НПК, да заплати 5 лева за служебно издаване изпълнителен лист в полза на Държавата и по сметка на СРС.

По изложените съображения съдът прие, че не са налице основания за отмяна или изменение на НП. Ето защо същото следва да бъде изцяло потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно, издадено в съответствие с материалния и процесуалния закон.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1, пр. 1 ЗАНН,
СЪДЪТ

Р Е Ш Е Н И Е :

ПОТВЪРЖДАВА НП № 87/25.10.2011 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии.

ОСЪЖДА „Нова Броудкастинг Груп“ АД, на основание чл. 189 ал. 3 НПК да заплати направените по делото разноски в размер на 90 лева, както и на основание чл.190, ал. 2 НПК да заплати 5 лева за служебно издаване изпълнителен лист в полза на Държавата и по сметка на СРС.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – София - град в 14 - дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

